

*„Isten egy szívnek egy kebelt teremte:
így egy embernek egy hazát.”
Kölcsey Ferenc*

KÖZÖSSÉGEKEL A NEMZETI ÖNAZONOSSÁGUNK MEGTARTÁSÁÉRT

Tavaly nyáron, 2020. június 4-én a magyarság egységét szétszabdalo trianoni diktátum aláírásának 100. évfordulóján a Nemzeti Művelődési Intézet lakiteleki székházában először kondukt meg a Magyarság harangja. Attól az időponttól a harang minden nap azonos időben – 15 óra 13 perckor, a Kárpát-medencei magyarság összetartozását kimondó Alaptörvény aláírásának perceiben (2011. április 25., 15:13') – szólal meg a lakiteleki székházban, hogy egy-egy település nemzeti kultúrát megtartó egyleteire, civil szerveződéseire, a közösség által elért eredményekre emlékeztesse a magyarságot.

Miből táplálkozik az az erő, amely a nemzetet egységben tartja?

Egy láthatatlan, ugyanakkor mindent átszövő szál: a kultúra az, amely nemzeti összetartozásunk elszakíthatatlan, mégis rugalmas összetartó ereje. A magyar nemzet kultúrájának alapja az egyedülálló anyanyelvünk, mely lehetővé teszi, hogy akár több száz éves kódex-idézeteket is megértsünk. Az anyanyelv megőrzése teszi lehetővé továbbá azt is, hogy máig értelmezni tudjuk a Moldvában élő elszakadt csángó testvéreink szavait. A kikényszerített országhatárok ellenére is élnek népdalaink, népmeséink, legendáink és balladáink a Kárpát-medencében, melyek megtartó ereje felbecsülhetetlen.

A magyarság hagyományában ugyan a népköltészet őrizte meg a szerves kultúra elemeit a legtisztábban, de egy hímzőasszony művészete és egy népi lakóház ornamentikája ugyanazt a képi nyelvet beszélik: népművészetünk varrottasait, fafaragásait, templomaink kazettás mennyezeteinek világát idézik. A Kárpát-medencei közművelődés lakiteleki székháza a benne folyó szakmai munkával és küllemében is a közös gyökerekről tanúskodik: az épületen a teremtéstörténet és a magyar őstörténet Makoldi Sándor homlokzatra megálmodott gigantikus frízen elevenedik meg.

Miért fontos, hogy múltunkról most szót ejtsünk? Mert hiszünk abban, hogy Kárpát-medencei összetartozásunkat a nemzet értékeit, kultúráját, eleink eredményeit megélt és továbbadó közösségek teszik élővé.

A Szín – Közösségi Művelődés 26. évfolyamának harmadik lapszáma e külhoni magyar szervezeteket és közösségeket állítja fókuszba, bemutatva azok vezetőit, az egyes szervezetek sokszínű és értékteremtő munkáját, mellyel nap mint nap hozzájárulnak a helyi magyarság identitásának megtartásához.

A folyóirat gazdag merítésű kínálatában többek között Felvidék, Kárpátalja, Partium, Erdély, Vajdaság, Muravidék és Őrvidék szervezeteinek tevékenységébe tekinthetnek be olvasóink, valamint megismerhetik a hazai közművelődési hálózat Kárpát-medencei együttműködéseit.

Figyelemfelkeltő tevékenység-ismertető, sodró lendületű írások, töprengő visszaemlékezések, szeretetteljes anekdoták történeiseit és azok szereplőit a szavak erejével és szemléletes fotók segítségével idézik meg szerzőink.

A lapszámban egy kiváló közművelődési szakember, a Kárpát-medencei közművelődés ikonikus és felejthetetlen alakja, Huszár László emléke előtt is tisztelgünk, akinek értékörző, kulturaközvetítő és -teremtő munkássága követendő példaként áll a kulturális szakemberek előtt. Korai halálával pótolhatatlan veszteség érte a közművelődést és a Kárpát-medencei magyarságot.

Köszönöm a partnerszervezetek, intézmények vezetőinek, hogy gondolataikat megosztották olvasóinkal; Önöket pedig arra kérem, tartsanak velünk a Kárpát-medencei közösségeket bemutató felejthetetlen utazáson!